

Lieta C-20/24 [Cymdek]ⁱ

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2024. gada 12. janvāris

Valsts tiesa:

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie
(Polija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 24. novembris

Prasītāji:

M1.R.

M2.R.

Atbildētāja:

AAA sp. z o.o.

---

lietas numurs: IC 1222/22

LĒMUMS

2023. gada 24. novembrī

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie [Varšavas galvaspilsētas rajona tiesas Varšavā] I Civillietu nodaļa [..]

[..] izskatījusi 2023. gada 24. novembra slēgtā tiesas sēdē Varšavā

lietu pēc **M1.R. un M2.R.** prasības

pret **AAA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością ar juridisko adresi W.**

par samaksu,

ⁱ Šis lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

nolēma:

I. uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

1. vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 2. panta g) punkta izpratnē pasažiera iekāpšanas karte var tikt uzskatīta par citu pierādījumu, kas apliecina, ka gaisa pārvadātājs vai ceļojuma rīkotājs rezervāciju ir pieņēmis un reģistrējis?
2. vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāuzskata, ka pasažieriem, kuriem ir iekāpšanas karte konkrētam lidojumam, bet nav pierādīts neviens neparasts apstāklis, ir apstiprināta rezervācija konkrētam lidojumam?
3. vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 3. panta 3. punkta izpratnē pasažierim ir pienākums pierādīt, ka par lidojumu ir samaksāts, vai arī, attiecīgā gadījumā, pārvadātājam, lai izvairītos no atbildības, ir jāpierāda, ka pasažieris ir ceļojis bez maksas vai par samazinātu biļešu cenu?
4. vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja pasažieris ir iegādājies ceļojumu no ceļojuma rīkotāja un šis rīkotājs ir samaksājis gaisa pārvadātājam maksu par lidojumu, šis lidojums ir par maksu?
5. vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja trešā persona iegādājas pasažieriem ceļojumu, par kuru ceļojuma rīkotājs maksā čarterreisu sabiedrībai tirgus atlīdzību, tad nerodas “pasažieru,

kas ceļo par samazinātu biļešu cenu” gadījums neatkarīgi no norēķiniem starp trešo personu un pasažieriem?

II. [...] apturēt tiesvedību, līdz Eiropas Savienības Tiesa sniegs atbildi uz prejudiciālajiem jautājumiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

1. Tiesa un lietas dalībnieki

1. Iesniedzējtiesa: *Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie* I Civillietu nodaļa [...]
2. Prasītāji: M1.R. [...], M2.R. [...],
3. [...]
4. Atbildētāja: [AAA] *Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością* [...]
5. [...]

2. Strīda priekšmets un lietas būtiskie fakti.

1. [AAA] *spółka z ograniczoną odpowiedzialnością* ar juridisko adresi W. ir čarterlidojumu aviokompānija (turpmāk tekstā – “pārvadātāja”).
2. [BBB] *spółka z ograniczoną odpowiedzialnością* ar juridisko adresi W. ir ceļojuma rīkotāja, kas patērētājiem sniedz kompleksu brīvdienu un ceļojumu pakalpojumus (turpmāk tekstā – “ceļojuma rīkotāja”).
3. Pārvadātāja iesniedza piedāvājumu un pēc tam noslēdza līgumu ar ceļojuma rīkotāju, saskaņā ar kuru tā ceļojuma rīkotājai nodrošināja konkrētus lidojumus konkrētos datumos, uz kuriem ceļojuma rīkotāja pēc tam pārdeva biļetes pasažieriem. ceļojuma rīkotāja samaksāja pārvadātājai atlīdzību par lidojumiem.
4. Prasītāji M1.R. un M2.R. piedalījās ceļojumā, kas ietvēra arī lidojumu no Tenerifes (Spānija) uz Varšavu (Polija) 2021. gada 20. maijā ar pārvadātājas veiktu reisu Nr. ENT 7346.
5. Līgumu par ceļojuma rīkošanu noslēdza [CCC] *sp. z o.o.* (tostarp prasītājiem un citiem dalībniekiem) un ceļojuma rīkotāja.
6. Pārvadātāja veica strīdīgo lidojumu, ielidošanai mokavējoties vairāk par 22 stundām.

7. Prasītāji kā pierādījumus, kas apliecina viņu tiesības celt prasību par kompensāciju par lidojuma kavējumu, cita starpā iesniedza iepriekš minētā lidojuma iekāpšanas karšu kopijas, kurās ir norādīta pārvadātāja.
8. Pārvadātāja atteicās maksāt prasītājiem kompensāciju par kavēto lidojumu, norādot, ka viņi nav pierādījuši, ka viņiem bija apstiprināta rezervācija attiecīgajam lidojumam, par kuru ir “samaksāts”.
9. *Sąd Okręgowy w Warszawie* [Varšavas apgabaltiesa] vairākos nolēmumos piekrita pārvadātājas argumentiem, uzskatot, ka iekāpšanas karte ir pierādījums, kas apliecina, ka pasažieris ieradies uz reģistrāciju, bet nav pierādījums, kas apliecinātu apstiprinātu rezervāciju, par kuru ir “samaksāts”.
10. Tomēr pasažieri uzskata, ka – iesniedzot iekāpšanas kartes –, viņi ir pierādījuši, ka viņiem ir apstiprināta rezervācija, jo pretējā gadījumā iekāpšanas kartes viņiem nebūtu tikušas izsniegtas. Vienlaikus viņi norāda, ka viņiem nav pienākuma pierādīt, ka par rezervāciju ir “samaksāts”, bet drīzāk pārvadātājam būtu jāpierāda, ka viņi ceļoja bez maksas.
11. Turklāt prasītāji norāda, ka, ja pārvadātāja saņēma samaksu no ceļojuma rīkotājas par lidojuma izpildi un par šo ceļojumu, tostarp arī par pārvadātājas veikto lidojumu, ceļojuma rīkotāja saņēma samaksu no [CCC] *sp. z o.o.*, kas rīkoja prasītāju ceļojumu, tad prasītāji nav ceļojuši bez maksas. Savukārt no Regulas Nr. 261/2004 3. panta 3. punkta viedokļa nav nozīmes tam, vai par lidojumu ir samaksājuši pasažieri vai trešā persona, kas viņiem to ir sarīkojusi (ja tā nav pārvadātāja).
12. Turpretī pārvadātāja apgalvo, ka – tā kā prasītāji ar izdevīgākiem nosacījumiem piedalījās ceļojumā, ko viņiem sarīkoja [CCC] *sp. z o.o.*, viņi ceļoja “bez maksas vai par samazinātu biļešu cenu” Regulas Nr. 261/2004 3. panta 3. punkta nozīmē, tādēļ viņiem nav tiesību uz kompensāciju.

3. Valsts tiesību normas, kas varētu būt piemērojamas attiecīgajā lietā.

1964. gada 23. aprīļa ustawa – kodeks cywilny [likums – Civilkodeksa kodekss] (2023. gada Dziennik Ustaw, 1610. poz., konsolidētais teksts):

6. pants:

Pierādīšanas pienākums ir personai, kura saista tiesiskas sekas ar šo faktu.

1964. gada 17. novembra ustawa – kodeks Kodeks postępowania cywilnego [Likums – kodekss Civilprocesa kodeksa likums] (2023. gada Dziennik Ustaw, 2023., 1550. poz., konsolidētais teksts):

231. pants:

Tiesa var atzīt par konstatētiem faktus, kuri ir būtiski lēmuma pieņemšanai lietā, ja šādu secinājumu var izdarīt no citiem konstatētiem faktiem (legāla prezumpcija).

4. Savienības tiesību normas, par kurām ir uzdoti prejudiciālie jautājumi.

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 ([OV 2004, L 46, 1. lpp.]).

Regulas Nr. 261/2004 1. un 5. apsvērumi:

- (1) “[Savienības] rīcībai gaisa satiksmes nozarē cita, starpā ir jābūt vērībai uz to, lai nodrošinātu augsta līmeņa pasažieru aizsardzību. Turklāt ir jāņem vērā vispārējās patērētāju aizsardzības prasības.”
- (5) “Mazinoties atšķirībai starp regulāriem un neregulāriem gaisa pārvadājumiem, šāda aizsardzība ir jāpiemēro ne tikai pasažieriem regulārajos, bet arī neregulārajos lidojumos, tostarp tajos, kas veido ceļojuma kompleksa daļu.”

2. panta [g) punkts:

“Šajā regulā [...] “rezervācija” ir fakts, ka pasažierim ir biļete, vai cits pierādījums, kas liecina par to, ka gaisa pārvadātājs vai ceļojuma rīkotājs rezervāciju ir pieņēmis un reģistrējis.”

3. panta 2. punkta a) apakšpunkts:

“Šo regulu piemēro ar noteikumu, ka pasažieriem ir apstiprināta rezervācija uz konkrēto lidojumu un vieni, izņemot 5. pantā minēto atcelšanu, ierodas uz reģistrāciju: – kā paredzēts un laikā, ko iepriekš rakstveidā (tostarp elektroniski) norādījis gaisa pārvadātājs, ceļojuma rīkotājs vai pilnvarots ceļojuma aģents, vai, ja laiks nav norādīts, – ne vēlāk kā 45 minūtes pirms norādītā izlidošanas laika.”

3. panta 3. punkts:

“Šī regula neattiecas uz pasažieriem, kas ceļo bez maksas vai par samazinātu biļešu cenu, kas sabiedrībai nav tieši vai netieši pieejama. Tomēr tā attiecas uz pasažieriem, kuru biļetes ir izsniegtas saskaņā ar gaisa pārvadātāja vai ceļojuma rīkotāja noteiktu biežu lidojumu programmu vai citu komerciālu programmu.”

4. Eiropas Savienības Tiesas judikatūra, kas attiecas uz prejudiciālo jautājumu priekšmetu

- 1 Tiesas spriedums, 2021. gada 21. decembris, C-146/20, [Azurair u.c.], ECLI:EU:C:2021:1038, [rezolūtīvās daļas 1) punkts:]

Regulas Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos, 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pasažierim ir “apstiprināta rezervācija” šīs tiesību normas izpratnē, ja no ceļojuma rīkotāja, ar kuru viņam ir līgumattiecības, viņš ir saņēmis “citu pierādījumu” šīs regulas 2. panta g) punkta izpratnē, kas ietver pārvadātāja apsoliģumu par konkrētu, ar izlidošanas un ielidošanas vietu, izlidošanas un ielidošanas laiku, kā arī lidojuma numuru individualizētu lidojumu, lai gan šis ceļojuma rīkotājs nav saņēmis apstiprinājumu no attiecīgā gaisa pārvadātāja par šī lidojuma izlidošanas un ielidošanas laikiem.

- [2] Tiesas spriedums, 2020. gada 26. marts, C-215/18, [Primera Air Scandinavia], ECLI:EU:C:2020:235. [rezolūtīvā daļa]

Regula Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, ir jāinterpretē tādējādi, ka pasažieris, kura lidojums ir kavējies trīs stundas vai ilgāk, pret apkalpojošo gaisa pārvadātāju var celt prasību par kompensāciju saskaņā ar šīs regulas 6. un 7. pantu, pat ja šis pasažieris un šis gaisa pārvadātājs nav savstarpēji noslēguši līgumu un konkrētais lidojums ir kompleksa ceļojuma daļa, uz kuru attiecas Direktīva 90/314/EEK par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām.

- [3]. Tiesas rīkojums, 2021. gada 11. oktobris, C-686/20, [Vueling Airlines], [ECLI:EU:C:2021:859, rezolūtīvā daļa]

Regulas Nr. 261/2004 2. panta f) punktā termins “biļete” ir definēts kā “ir derīgs dokuments, kas dod tiesības saņemt pārvadājuma pakalpojumu, vai līdzīgs neizdrukāts dokuments, tostarp elektroniskā formā, un ko izdevis vai apstiprinājis gaisa pārvadātājs vai tā pilnvarots aģents”. No Regulas Nr. 261/2004 2. panta g) punkta arī izriet, ka fakts, ka lidojuma pasažierim ir biļete, var būt pierādījums, kas apliecina, ka gaisa pārvadātājs ir pieņēmis un reģistrējis rezervāciju. No tā izriet, ka jēdziens “biļete”, kas Savienības tiesībās ir autonom jēdziens, Regulā Nr. 261/2004 ir definēts plaši un ietver jebkuru materiālu vai nemateriālu elementu, kas pasažierim piešķir tiesības uz transportu. Jāpiebilst, ka šī jēdziena ierobežojoša interpretācija nozīmētu būtisku Regulā Nr. 261/2004 paredzētās pasažieru aizsardzības samazināšanu un tādējādi būtu pretrunā tās 1. apsvērumā minētajam mērķim nodrošināt augstu pasažieru aizsardzības līmeni (pēc analogijas skat.

spriedumu, 2012. gada 4. oktobris, *Finnair*, C-22/11, EU:C:2012:604, 23. punkts).

- [4]. Tiesas rīkojums, 2019. gada 24. oktobris, C-756/18, [*easyjet Airline*, ECLI:EU:C:2019:902, rezolutīvā daļa]:

Regula Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos, it īpaši tās 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka pasažieriem, kuru lidojums kavējas trīs stundas vai ilgāk un kuriem ir apstiprināta rezervācija šim lidojumam, nevar atteikt izmaksāt kompensāciju saskaņā ar šo regulu, pamatojoties tikai uz to, ka, iesniedzot kompensācijas prasību, viņi nav pierādījuši, ka bija ieradušies uz minētā lidojuma reģistrāciju, tostarp uzrādot iekāpšanas karti, ja vien nav pierādīts, ka šie pasažieri nav pārvadāti ar attiecīgo kavēto lidojumu, un tas ir jāpārbauda valsts tiesai.

5. Lietas saikne ar Eiropas Savienības tiesībām

Prasītāji prasa [samaksāt] Regulas Nr. 261/2004 5. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 7. panta 1. punktā paredzēto kompensāciju par kavētu lidojumu. Prasītāju prasījuma izvērtēšana ir atkarīga no Eiropas Savienības tiesību interpretācijas.

6. Valsts tiesas juridiskās šaubas un to nozīme lēmuma pieņemšanai šajā lietā.

1. Valsts tiesai ir šaubas par to:
  - a. vai, ņemot vērā konstatētos faktus, pasažiera iesniegta iekāpšanas karte ir uzskatāma par citu pierādījumu, kas liecina par to, ka gaisa pārvadātājs vai ceļojuma rīkotājs ir pieņēmis un reģistrējis rezervāciju,
  - b. vai nosacījums pasažiera tiesībām celt prasību ir tas, ka pasažieris pierāda, ka viņš ir ceļojis par maksu, nevis par samazinātu biļešu cenu,
  - c. vai strīdīgais lidojums, par kuru samaksāja ceļojuma rīkotāja (nav pierādījumu, ka prasītāji personīgi būtu samaksājuši maksu un kādā apmērā tie to būtu izdarījuši), bija bezmaksas, vai arī tas tika veikts par samazinātu biļešu cenu, kas sabiedrībai nav pieejama Regulas Nr. 261/2004 izpratnē.
2. Iesniedzējtiesa ir iepazinusies ar Eiropas Savienības Tiesas 2021. gada 21. decembra spriedumu, C-146/20 (ECLI:EU:C:2021:1038). Lai gan spriedumā ir aplūkoti līdzīgi jautājumi, tajā nav sniegta atbilde uz

iesniedzējtiesas šaubām par to, vai Savienības tiesības tiesas izklāstītajā situācijā pieļauj iespēju iesniegt citus pierādījumus, kas liecina par to, ka pasažierim ir apstiprināta rezervācija konkrētam lidojumam, ja minētajā iekāpšanas kartē nav iekļauti visi minētajā spriedumā minētie elementi, piemēram, attiecīgā lidojuma ielidošanas laiks.

3. No Regulas Nr. 261/2004 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta formulējuma izriet, ka šī regula ir piemērojama tikai tad, ja, pirmkārt, pasažieriem ir apstiprināta rezervācija uz konkrēto lidojumu un, otrkārt, viņi ierodas uz reģistrāciju šajā tiesību normā paredzētajos termiņos.
4. No lietas apstākļiem izriet, ka pasažieri ir saņēmuši iekāpšanas kartes, termiņā ieradušies uz reģistrāciju un, kā atzina pārvadātāja, lidojuši attiecīgajā lidojumā, taču nav iesnieguši dokumentu, proti, apstiprinātu lidojuma rezervāciju.
5. Gaisa pārvadātāja uzskata, ka Regulas Nr. 261/2004 nosacījumi ir jāinterpretē šauri, un norāda, ka, ņemot vērā Tiesas judikatūru (spriedums C-756/18), lai gan var prezumēt, ka pasažieris ir ieradies uz reģistrāciju, pamatojoties uz to, ka viņam ir apstiprināta rezervācija lidojumam, tomēr nevar prezumēt, ka pasažierim ir apstiprināta rezervācija lidojumam, pamatojoties uz to, ka viņš ir ieradies uz lidojumu (par ko liecina iekāpšanas karte). Šai nostājai, lai gan tā ir noraidīta šīs tiesas judikatūrā, piekrīt tomēr daži apelācijas tiesas sastāvi.
6. Tomēr iesniedzējtiesa vēlas norādīt, ka iekāpšanas karte tiek izsniegta pasažierim, kuram ir apstiprināta rezervācija attiecīgajam lidojumam (nevis jebkurai citai personai), un pēc reģistrācijas, savukārt veicot reģistrāciju tiešsaistē, ir jānorāda vai nu biļetes numurs, vai arī rezervācijas numurs, tāpēc, iesniedzējtiesas ieskatā, šķiet, ka iekāpšanas karte ir arī uzskatāma par citu pierādījumu, kas liecina par to, ka gaisa pārvadātājs vai ceļojuma rīkotājs ir pieņēmis un reģistrējis rezervāciju. Nav cita racionāla veida (izņemot neparastas un grūti iedomājamas situācijas, kuras tomēr, šķiet, ir jāpierāda pārvadātājam, nevis pasažierim), kā izskaidrot, kā attiecīgais pasažieris būtu varējis saņemt iekāpšanas karti, ja viņam nebūtu bijusi rezervācija. Ir lielāka iespēja, ka pasažieris, kuram ir rezervācija, nebūtu ieradies uz lidojumu, tomēr šajā situācijā Tiesa ir pieļāvusi prezumpciju par ierašanos uz reģistrāciju, pamatojoties uz rezervācijas esību.
7. Turklāt no tā, ka pasažieris nav pierādījis, ka viņam bija apstiprināta rezervācija lidojumam, atbildētāja (un arī daži apelācijas tiesu sastāvi) secina, ka nav iespējams pārbaudīt, vai pasažieris ir samaksājis par lidojumu, norādot, ka Regula Nr. 261/2004 nav piemērojama

pasāžieriem, kas ceļo bez maksas vai par samazinātu biļešu cenu, kas sabiedrībai nav tieši vai netieši pieejama (Regulas 3. panta 3. punkts).

8. Tomēr ūķiet, ka tieši atbildētājam, kura no apgalvojuma, ka pārvadājums ir bezmaksas, secina sev labvēlīgas tiesiskas sekas, ir pienākums pierādīt ūo faktu, savukārt pasāžieriem ir pienākums pierādīt, ka viņiem bija "apstiprināta rezervācija", nevis apstiprināta rezervācija, par kuru bija "samaksāts". kā to ierosina atbildētāja (ūai nostājai piekrīt daži apelācijas tiesas sastāvi).
9. Turklāt ir jānorāda, ka kompleksu ceļojumu gadījumā tieši ceļojuma rīkotājam ir saistošs pārvadājuma līgums ar gaisa pārvadātāju, un tieši tas maksā par lidojumu. Pasāžieri savukārt maksā par ceļojumu, nevis par lidojumu. Tādējādi, ja ceļojums, par kuru ir samaksāts (vai nu par to ir samaksājuši tieši pasāžieri, vai cita persona pasāžieru vārdā), ietver lidojumu (par kuru ceļojuma rīkotājs ir samaksājis pārvadātājam), nav "pasāžieru, kuri ceļo bez maksas" gadījums.
10. Iesniedzētīesai ir arī ūaubas par to, kā ir saprotams Regulas Nr. 261/2004 3. panta 3. punktā ietvertais jēdziens "ceļošana par samazinātu biļešu cenu, kas sabiedrībai nav tieši vai netieši pieejama", proti, vai tas attiecas uz atlaidi, ko pasāžierim piedāvā pārvadātājs (ūai nostājai tiesa sliecas piekrist), vai arī ūi tiesību norma attiecas arī uz situāciju, kad pārvadātājs no ceļojuma rīkotāja iekasē tirgus atlīdzību, bet ūis vai cits subjekts nodrošina pasāžieriem izdevīgākus nosacījumus dalībai ceļojumā. Pēdējā no minētajām nostājām ūķiet pretrunā regulas mērķim un ir grūti piemērojama praksē, jo trūkst kritēriju par to, ko uzskatīt par izdevīgākiem nosacījumiem dalībai ceļojumā.
11. Iesniedzētīesa uzskata, ka pārvadātājas un atseviūķu apelācijas tiesas sastāvu piedāvātā interpretācija nav saderīga ar Regulas (EK) Nr. 261/2004 mērķi un saturu, jo tās 5. apsvērumā ir skaidri noteikts, ka aizsardzība ir piemērojama arī tādiem pasāžieriem neregulārajos lidojumos, tostarp tajos, kas veido kompleksa ceļojuma daļu, kuriem ir ierobežotas iespējas pierādīt, ka lidojumu ir apmaksājuši treūā persona.
12. [..]
13. Tīesas atbildes uz iesniedzētīesas uzdotajiem jautājumiem un norādīto ūaubu novēršana ļaus noteikt, vai atbildētāja pārvadātāja ir atbildīga par zaudējumu atlīdzību par strīdīgā lidojuma kavēūanos, un tādējādi noteiks prasības pamatotību.